

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в закрито заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Мирослава Кацарска

като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело №
20231100900276 по описа за 2023 година

Производството по реда на чл. 25 , ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба с вх.№ 20230206185203, постъпила срещу отказ с рег. № 20220927105059-2/31.01.2023г., постановен по заявление с вх. № 20220927105059. Жалбоподателят „О.Б. Б.” ЕООД чрез процесуалния си представител адв. Е.С. счита, че отказът е неправилен, неоснователен и незаконосъобразен. Поддържа на първо място, че длъжностното лице е излязло извън обхвата на проверка във връзка с искането за обявяване на ГФО на дружеството, като е искало документи, с които да се установи дали има „редовно приемане“, което обстоятелство е извън предмета на проверка. Според жалбоподателя чл.62а от Наредбата е тълкуван неоснователно разширително, като посочва, че съгласно чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, която регламентира начина предвиден именно за удостоверяване на отрицателните факти (липса на промяна), относими към съответното регистърно производство, а именно чрез декларация за истинността на заявените обстоятелства или за приемането на представените за обявяване актове, каквато е представена още към заявлението. Жалбоподателят поддържа, че съгласно възложените му с разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ компетентности длъжностното лице от АВ-ТР не може да изследва законосъобразността или не на решения, които не са били обжалвани от съдружниците в законовите срокове и които не касаят пряко заявените за вписване обстоятелства, т.е. няма правомощие да изследва дали представеното за обявяване ГФО е редовно прието и в този смисъл да изисква документи за това и за промяната във фирменото наименование на едноличния собственик на капитала. Жалбоподателят сочи, че абсолютно неизвестно е защо към м.януари 2023 г. длъжностното лице изисква от него да извличение именно за О.Б.Х.

ООД, Германия, при условие, че още със заявление Г2 № 20190606155533, по което е налице вписване, без каквито и да е указания или искане за допълнителни документи, по партидата на търговеца е представен и приет от ТРРЮЛНЦ документ, от който е видна промяната в наименованието на едноличния собственик на О.Б. Ф. И. ГмбХ/ООД, Германия, като в решението за приемане на ГФО съответно за 2018 г. е посочено именно това променено наименование. Такъв документ, с новото наименование е представен и със Заявление Б7 № 20190530122535, по което също е налице вписване, без указания. Тези документи веднъж са събрани, респ. са налични при административния орган, в случая - първичен администратор на данни който чрез обработката и вписването/обявяването на обстоятелства и актове извършва съответна административна услуга (в случая - електронна административна услуга) и по силата на чл.13а във вр. с пар. 1, т. 5 и пар. 8 от АПК, както и по силата на чл. 36, ал. 4 от АПК, чл. 2 от ЗЕУ и чл.11-13 от НАО, същият няма право да ги изисква от заявителя - търговец. Поддържа, че няма нормативно основание да се изисква извлечение от регистъра за посоченото лице. Жалбоподателят твърди ,че независимо от горното и въпреки незаконосъобразността на дадените указания, същите са и изпълнени. Поддържа, че със заявление Ж1 придружително е постъпило и обяснително писмо, че към датата на вземане на решението, едноличният собственик на капитала, носещ наименованието О.Б. Ф. И. ГмбХ/ООД се представлява от М.Б.. Освен документите, вече налични по партидата на търговеца към посочените по горе заявления Г2 и Б7, с които ТРРЮЛНЦ, респ. ДЛР е събрало и разполага, допълнително е представено и електронно извлечение - удостоверение за актуално състояние към 07.12.2022 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с дата на последно вписване 10.06.2020 г., видно от което М.Б. е законен представител - управител на дружеството, с право да представлява самостоятелно същото. Поддържа и че освен горното удостоверенията за актуално състояние от търговския регистър на Районен съд Арнсберг се издават в електронна форма и се изпращат на заявителя във формат PDF, като в писмото към заявлението Ж1 е обърнато изрично внимание, че до Търговския регистър на Германия, като страна членка на ЕС е осигурен достъп, за всяко едно лице, административен орган, съдебен орган, доставчик на обществени услуги и лице, осъществяващо публични функции чрез Европейския портал за електронно правосъдие, където може да бъде извършена и проверка на представените документи. Данните са публично достъпни и безплатни и справка може да се извърши чрез търсене по идентификационен номер и наименование на чуждестранния търговец, като информацията за актуалното състояние отново се предоставя като документ - извлечение в PDF формат. Поддържа, че от представените със заявление Ж1 документи отново се установява, че О.Б. Х. ГмбХ/ООД, Германия и О.Б. Ф. И. ГмбХ/ООД, Германия са едно и също юридическо лице, вписано в търговския регистър на Районен съд Арнсберг под фирмен номер *****, който е уникален, а освен това към Заявление Г2 № 20190606155533 е представено в електронно извлечение удостоверение за актуално състояние към 08.03.2018 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с превод на български език, с дата на последна промяна 20.12.2017 г., като към вписване № 17, извършено на 28.11.2017 г. се установява именно промяната в наименованието. Към Заявление Б7 N2 20190530122535 е представено в

електронно извлечение удостоверение за актуално състояние към 11.01.2019 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с дата на последно вписване 12.07.2018 г. като поддържа, че тези документи са в превод на български език, съгласно чл. 18 от ЗТРРЮЛНЦ, като двете последни такива са и със заверка на подписа на преводача, съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Наредба № 1/2007 г., след измененията в сила от 23.10.2018 г., като спрямо първото от 08.03.2018 г. представянето на заверка на подписа на преводача не е нужно. С оглед горното счита, че неправилно не е извършена справка за състоянието на дружеството, каквато може да се направи в търговския регистър на Районен съд Арнсберг, достъпът до който се извършва чрез Европейския портал за електронно правосъдие, при която да се проверят и обстоятелствата по промените в наименованието, още повече, че по партидата на дружеството са представени надлежни документи, даже повече от веднъж, по които ТРРЮЛНЦ се е произнесъл, като е извършил съответните вписвания именно на база представените документи и за това буди недоумение, как след като тези документи вече са приети и са налични към предходно заявление, в при процесното заявление за обявяване на ГФО, ДЛР приема че не са достатъчни. Жалбоподателят изтъква като мотив и че отказът е незаконосъобразен и на друго самостоятелно основание, тъй като мотивите за отказ на ДЛР се различават от указанията, дадени за обявяване на акта. Сочи, че в указанията на ДЛР дадени по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, е посочено, че за да бъде извършено обявяването дружеството следва да представи извлечение от регистъра по регистрация на О.Б. Х. ООД, ГЕРМАНИЯ, удостоверяващо към датата на вземане на приложеното решение, че документът е подписан от представител на юридическото лице. Представянето на други документи не е указано, включително не е констатирано, че липсват доказателства по отношение на промяна във фирменото наименование на едноличния собственик на капитала. Същевременно за да постанови отказ, ДЛР посочва че „със заявление обр. Ж1 се представят документи, като от същите не може да бъде установено, че към 23.08.2022 г. - датата на вземане на решението за приемане на ГФО за 2021 г., представляващ О.Б. Х. ООД, ГЕРМАНИЯ е М.Б., както и че е налице промяна във фирменото наименование на едноличния собственик на капитала, доколкото не се представя официален документ - извлечение от съответния регистър, удостоверяващ промяната. Поддържа, че след като указания за представяне на документи за промяна във фирменото наименование на едноличния собственик на капитала не са давани, е процесуално недопустимо длъжностното лице по регистрация да постанови отказ, основан на липсата на документ, представянето на който не е указано по реда на чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ. Жалбоподателят счита, че са неправилни и констатациите на длъжностното лице за валидността на електронния подпис, като първо сочи, че за проверката на електронния подпис на пълномощно в полза на заявителя и декларация по чл.13, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, в дадените указания по заявлението длъжностното лице не е посочило, че има проблем с удостоверяването на валидността на подписа, а декларацията приложена към заявление Г2 и заявление Ж1 е абсолютно идентична, видно от момента на полагане на електронния подпис. В тази връзка не са давани и указания на дружеството, от ДЛР разгледало заявление Г2. Поддържа и че освен това твърдението на длъжностното лице е невярно, тъй като проблем с електронния подпис

няма, защото при проверка се установява, че валидността на електронния подпис на М.М.М. (***** е от 2022/01/11 до 2023/01/11, за което представя и разпечатка относно валидността на електронния подпис. т.е. към датата на подписване и на пълномощното и на декларацията- 16.09.2022 г., електронният подпис на управителя на дружеството е бил валиден. Това, че много по-късно при проверка след 23.01.2023г. подписът излиза неразпознат не е по вина на заявителя, който надлежно е попълнил и подал всички документи. Предвид горното и по подробно изложените доводи претендира отмяна на отказа и извършване на исканото обявяване.

Постъпил е подробен отговор от АВ от 08.02.2022. от експерт С.К., с който се сочи, че счита жалбата за допустима, но неоснователна по подробно изложените съображения. В отговора си длъжностното лице се мотивира, че съгласно разпоредбата на чл. 62а, ал. 2 от Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, към заявлението Г2 се прилагат: 1. подлежащият на обявяване годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността в оригинал, нотариално удостоверен препис или заверен от заявителя препис; 2. (нова - ДВ. бр. 23 от 2020 г., в сила от 14.03.2020 г.) декларация от законния представител на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, удостоверяваща приемането от компетентен орган на подлежащия на обявяване годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността по отношение на предприятията по чл. 19, ал. 1, т. 1 - 3 и чл. 20 от Закона за счетоводството по образец съгласно приложение № 3; 3. (доп. - ДВ. бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., предишна т. 2, изм. - ДВ. бр. 23 от 2020 г., в сила от 14.03.2020 г.) документите, които доказват изпълнение на изискванията относно приемането на подлежащия на обявяване годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността по отношение на предприятията по чл. 19, ал. 1, т. 4 и § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството. Поддържа, че към заявлението е приложено решение за приемане на представените за обявяване документи от едноличния собственик на капитала чрез представител М.Б., но не е приложен документ, удостоверяващ, че М.Б. е законен представител на едноличния собственик на капитала. Освен изложеното като едноличен собственик в решението е посочено О.Б. Ф. И. ООД, Германия, а видно от вписаните в търговския регистър обстоятелства едноличният собственик е О.Б. Х. ООД, Германия, поради което според него законосъобразно и на основание чл. 22 ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ ДЛР е дало следните указания: да се удостовери редовно приемане на годишния финансов отчет като се представи извлечение от регистъра по регистрация на О.Б. Х. ООД, Германия, удостоверяващо към датата на вземане на приложеното решение, че документът е подписан от представител на юридическото лице. Поддържа, че със заявление обр. Ж1 са представени документи, но от същите не можело да бъде установено, че към 23.08.2022 г. - датата на вземане на решението за приемане на ГФО за 2021 г., представляващ О.Б. Х. ООД, Германия е М.Б., както и че е налице промяна във фирменото наименование на едноличния собственик на капитала, доколкото не се представял официален документ - извлечение от съответния регистър, удостоверяващ промяната. Мотивира се и че представените към заявление обр. Г2 вх. № 20220927105059 и Ж1 вх. № 20230127205518 пълномощно в полза на заявителя и

декларация по чл. 13. ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ са подписани с електронен подпис за М.М.М., но при проверка на електронния подпис се появявало съобщение, че "Валидността на подписа е неизвестна". Предвид горното претендира за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Видно от документите и справка по партидата на дружеството е подадено заявление вх. № 20220927105059/27.09.2022 г. с искане за обявяване на годишен финансов отчет за 2021 г. по партидата на търговеца. Заявлението е по образец, съгласно приложение № Г2 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и РЮЛНЦ и изхожда от Е.Б.С. – заявител. Приложени са ГФО в съставните му части, необходимите декларации, както и в превод удостоверение за актуално състояние, справка от 07.12.2022г. за германското дружество О.Б. Ф. И. ГмбХ/ООД, Германия са едно и също юридическо лице, вписано в търговския регистър на Районен съд Арнсберг под фирмен номер *****, със седалище в Менден, видно от която двамата управители са Л.У.Б. и М.Б., самостоятелно. В справка е посочено, че отразява всички промени с последно вписване – 10.06.2020г., като представения документ е с нотариална заверка на подписа на преводача от нотариус В.К. от 12.12.2022г. Представена е покана за ОС на дружеството с дневен ред приемане на ГФО и самото решение от 23.08.2022г. При справка по публичния ТР съдът констатира, че по предходни заявления по партидата на същото дружество, а именно по Заявление Г2 № 20190606155533 е представено в електронно извлечение удостоверение за актуално състояние към 08.03.2018 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с превод на български език, с дата на последна промяна 20.12.2017 г., като към вписване № 17, извършено на 28.11.2017 г. се установява именно промяната в наименованието. Към Заявление Б7 N2 20190530122535 е представено в електронно извлечение удостоверение за актуално състояние към 11.01.2019 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с дата на последно вписване 12.07.2018 г., като по тях е извършено обявяване на ГФО при идентични документи.

На 26.01.2023г. ДЛР дава следните указания: да се удостовери редовно приемане на годишния финансов отчет като се представи извлечение от регистъра по регистрация на О.Б. Х. ООД, Германия, удостоверяващо към датата на вземане на приложеното решение, че документът е подписан от представител на юридическото лице. В срока постъпва обяснително писмо –записка, със заявление Ж1, което съдържа идентични на изложените в жалбата мотиви и има изрично искане за проверка по ТР на Германия на посочения линк за актуално състояние на дружеството.

С обжалваният отказ от 31.01.2023г. е посочило, че със заявлението е представено решение за приемане на представените за обявяване документи от едноличния собственик на капитала чрез представител М.Б., но към документите не е приложен документ, удостоверяващ, че М.Б. е законен представител на едноличния собственик на капитала. Освен изложеното като едноличен собственик в решението е посочено О.Б. Ф. И. ООД,

ГЕРМАНИЯ, а видно от вписаните в търговския регистър обстоятелства едноличният собственик е О.Б. Х. ООД, ГЕРМАНИЯ. Позовало се е и на това, че със заявление Ж1 са представени документи, които според него не удостоверявали горното, а и били подадени по електронен път, но не можело да се установи валидност на подписа.

Съдът констатира, че жалбата, с която е сезиран, е подадена в законоустановения седмодневен срок, доколкото жалбата е в седмодневен срок от постановяването на отказа, изпратен по ел. път, подадена е от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл.13 ал. 6 от ЗТРРЮЛИЦ към заявлението се прилагат документите, съответно подлежащият на обявяване акт. Съгласно чл.21 т.5 от закона длъжностното лице по регистрацията проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установява от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, а съгласно чл.24 ал.1 от ЗТР, когато не е налице някое от предвидените в чл.21 изисквания, длъжностното лице по регистрацията постановява мотивиран отказ. Съгласно императивната разпоредба на чл. 22, ал.5 от закона, когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, а когато е подадено заявление за регистрация на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел – на електронната страница на агенцията, не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в регистъра. В случаите, когато заявителят е посочил електронна поща, указанията се изпращат и на нея в срока по изречение второ. Заявителят може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец, определен с наредбата по чл. 31. Длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл. 19, ал. 2, в която пък е предвидено, че длъжностното лице по регистрацията се произнася по заявленията за вписване и за заличаване и по заявленията за обявяване на актове незабавно след изтичане на три работни дни от постъпването им в регистрите, освен ако със закон е предвидено друго.

Съдът намира, че в случая е налице представено решение от 23.08.2022г., който установява, че подлежащият на обявяване акт - ГФО със съставните му части, изброени в чл. 26, ал. 1 от ЗСч. е приет от дружеството. Съдът намира, че длъжностното лице при наличие на решение за приемане е длъжно да обяви приетия и подлежащ на обявяване акт. Редовността на свикването и провеждането на ОС, на което е приет ГФО не е предмет на проверка, тъй като по характера си е преценка за законосъобразност на взетото решение, респ. излиза извън компетентността на органа от Агенцията по вписванията в хипотезата на обявяване на акт в търговския регистър. Според чл. 21, ал. 5 от ЗТР правомощието на длъжностното лице да извърши такава проверка е само при подадено заявление за вписване,

но не и при заявление за обявяване на актове. Освен това решение на ОС, срещу което в преклузивния 3 месечен срок, няма предявен иск по чл. 74 от ТЗ, се ползва със стабилитет, който следва да бъде зачетен в производството пред регистърния орган. В този смисъл има практика на съдилищата, обективизирана в решение по т.д.№ 610 от 24.07.2018 г. по т.д. № 1107/2018г. на ОС-Варна и мн.др. За разлика от вписването на обстоятелства, обявяването на актовете има само декларативен характер и не уврежда права нито на съдружници и акционери, или на трети лица. Именно поради това, при заявление за обявяване на актове, респ. на ГФО, проверката се свежда до формална преценка за редовността на акта и наличието на доказателства за неговото приемане от съответния орган. Обявяването на ГФО в ТР е предвидено като задължение на търговеца по чл. 5, чл. 6, ал. 2 ЗТР и чл. 38 от ЗСч. Действително чл. 62а, ал. 2 от Наредбата за водене, съхраняване и достъп до ТР от 14.02.2007 г. предвижда, че към заявлението следва да се приложат освен подлежащият на обявяване годишен финансов отчет, още и документите, които доказват изпълнение на изискванията относно приемането на подлежащия на обявяване годишен финансов отчет. В рамките на регистърното производство, обаче, извършваната от длъжностното лице проверка при постъпване на искане за обявяване на актове се свежда до съобразяване дали представеният акт подлежи на обявяване и дали отговаря по външните си белези на изискванията на закона. Редовността на свикването и провеждането на ОС, на което е приет ГФО, не е предмет на проверката, тъй като по характера си е преценка за законосъобразност на взетото решение и е извън компетентността на органа от Агенцията по вписванията в хипотезата на обявяване на акт в търговския регистър /чл. 21, т. 5 ЗТР/. Последното, в хипотезата на обявяване на акт в ТР, би означавало проверка законосъобразността на взетото решение от органа на дружеството, което като неотговарящо на целите на регистърното производство, е недопустимо. Ето защо единственото доказателство, което следва да се представи, за да се уважи заявеното искане за обявяване на ГФО, освен акта, който подлежи на обявяване, е решението на върховния орган, в който смисъл следва да се разбира разпоредбата на чл. 62а, ал. 2 от Наредбата от 2007 г. Предвид горното съдът намира, че само на това основание отказът се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен. В случая, обаче, са основателни и другите възражения на жалбоподателя. Видно от справка по партидата на дружеството, по предходни заявления за обявяване на ГФО за други години, а именно Заявление Г2 № 20190606155533 е представено в електронно извлечение удостоверение за актуално състояние към 08.03.2018 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с превод на български език, с дата на последна промяна 20.12.2017 г., като към вписване № 17, извършено на 28.11.2017 г., с което се установява именно промяната в наименованието. Към Заявление Б7 N2 20190530122535 е представено в електронно извлечение удостоверение за актуално състояние към 11.01.2019 г. от търговския регистър на Районен съд Арнсберг, с дата на последно вписване 12.07.2018 г., което също удостоверява горното. В тази връзка съдът споделя доводите на жалбоподателя, че е следвало да се съобразят от длъжностното лице представените по предходно заявление документи, от които се установява промяната на наименованието на дружеството, едноличен собственик на капитала, тъй като веднъж са събрани, респ. са налични при

административния орган, в случая - първичен администратор на данни който чрез обработката и вписването/обявяването на обстоятелства и актове извършва съответна административна услуга (в случая - електронна административна услуга) и по силата на чл.13а във вр. с пар. 1, т. 5 и пар. 8 от АПК, както и по силата на чл. 36, ал. 4 от АПК, чл. 2 от ЗЕУ и чл.11-13 от НАО, същият няма право да ги изисква от заявителя - търговец. Освен това към процесното заявление е представено в превод и дори с нотариална заверка на подписа на преводача, справка от 07.12.2022г. за германското дружество О.Б. Ф. И. ГмбХ/ООД, вписано в търговския регистър на Районен съд Арнсберг под фирмен номер *****, със седалище в Менден, видно от която двамата управители са Л.У.Б. и М.Б., самостоятелно. В справката е посочено, че отразява всички промени с последно вписване – 10.06.2020г., следователно с този документ се удостоверява, че към 2022г., когато е приет ГФО и подадено процесното заявление лицето М.Б. е управител и законен представител на дружеството. В тази връзка и за съда е неясно, защо длъжностното лице не е коментирало въпросната справка, респ. защо е изисквало друг документ и най-вече, защо не е извършило служебна справка по посочения линк, след като жалбоподателят изрично се е позовал и е посочил, че до Търговския регистър на Германия, като страна членка на ЕС е осигурен достъп, за всяко едно лице, административен орган, съдебен орган, доставчик на обществени услуги и лице, осъществяващо публични функции чрез Европейския портал за електронно правосъдие, където може да бъде извършена и проверка на представените документи. Данните са публично достъпни и безплатни и справка може да се извърши чрез търсене по идентификационен номер и наименование на чуждестранния търговец. Обстоятелството пък, че подписът на лицето, подало заявление Ж1 е неразпознат, също е ирелевантно, тъй като всички необходими документи са приложени към първоначалното заявление и указанията са били ненужни и ненеобходими.

Предвид горното съдът намира, че обжалваният отказ се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като бъде указано на АВ-ТР да извърши заявеното обявяване на ГФО.

Съдът намира, че не се следват разноски на страните, като съобразява, че новата разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ гласи, че в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК. Настоящото производство има характер на охранително такова, и по аргумент от разпоредбата на чл. 541 от ГПК разноските, направени от жалбоподателя във връзка с това производство следва да останат за негова сметка. В този смисъл е формирана и практика на горестоящата инстанция, а именно решение №117/04.03.2021г. на САС, ТО, 5ти състав по т.д.№169/2021г. и мн. др. Предоставянето на възможност за отговор на АВ не прави производството спорно и не изменя характера му, за да се следват разноски на жалбоподателя. Предвид горното разноски не следва да се присъждат.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба с вх.№ 20230206185203, постъпила от „О.Б. Б.” ЕООД, ЕИК *****, отказ с рег. № 20220927105059-2/31.01.2023г., постановен по заявление с вх. № 20220927105059 за обявяване на ГФО на дружеството за 2021г.

ВРЪЩА преписката на длъжностното лице от АВ-ТР за обявяване по заявление Г2 за обявяване на годишен финансов отчет за 2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, да се изпрати заверен препис от същото на АВ-ТР.

Съдия при Софийски градски съд: _____